

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Capvt IV. De æstuantî desiderio animæ, cùm fuerit visitata à verbo, vnico
Sponso suo dilecto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

hendere non potest, nisi seipsum voluerit in spiritu reuelare.

6. Præpara ergo te anima mea, & fac quod potueris. Sede sola, tace ab omni strepitu vitiorum: nec quicquam te moueat foris, nec intus conturbet. Amore summi boni despice omne temporale. Conuerte te ex toto interius, ascende paulisper superius, Leua te supra te, transcendere omne quod in tempore fit, relinque omne, quod creatum est. Exclude, quicquid modum habet, vel gradum quantumlibet altum; vt inuenias verbum increatum, super omnem creaturæ cognitionem exaltatum. Quantum te verbum inuat, tantum poteris: quantum te illuminat, tantum videbis; quantum te accendit, tantum ardebis & amabis. In verbo vinces mundum, in verbo præualebis aduersus omne malū. In verbo firmaberis in virtute; in verbo exaltaberis supra virtutem. Propter verbum Dei relinques omnia, patrem & matrem, amicos & proximos: id est, quicquid caro & sanguis suggerit despicias; & adhærebis verbo, vt vnus spiritus cum verbo per amorem fias. Ita vt nihil aliud velle aut nolle, in paruo vel in magno, in tempore vel in futuro, velis aut affectes, nisi quod æternæ veritati summè placeat. Propter hoc vnicum verbum cognoscendum & amandum, omnia nobis scripta sunt & dicuntur.

In verbo æterno omnia possumus.

7. Dixerunt autem sancti Dei magna, & plurima scripserunt, sicut datum est & capabile hominibus fuit; non tamen prout est in se verbum dicere vnquam potuerunt. Omnia sacra verba, ex illuminatione æterni Verbi; ex ipso omne verum, omne bonū, omne sanctum, omnis virtus, omnis potestas, omnis sapientia & intellectus. Per exteriores autem voces & verborum significaciones, parauit nobis iter ad quærendum se & inueniendam: vt qui ipsam liquidò capere non possumus, per verba Sacra scripturæ, modo creaturæ congruo paulatim attingamus. Non tamen contentari debemus auditu sermonis exterioris; nec pulchritudine sententiarum delectari exterius, sed semper niti ad interiora, & quærere longe supra nos æterna, imò vnum summum bonum æternum. Hoc angelos pascit sine medio: hoc fideles sacro erudit eloquio; & quandoque per internas illuminationes ad se liberè volare facit, donans sentire, quod omnem rationem & modum excedit.

Omnia verba ac scripta propter vnicū verbum.

CAPVT IV.

De æstnanti desiderio anime, cum fuerit visitata à verbo, vnico Sponso suo dilecto.

Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te. Psal. 37.
non est absconditus. En æstuat cor meum ad desiderium æternitatis; atque memorando æterna & desiderando cælestia, graue est pondus propriæ actionis, tædiosum fit nimis, quic-

Bbb 5

quid

quid video in terrenis. Displicet omne humanum solatium, nec inuenio doloris mei remedium, nisi cor meum fuerit tecum perfecte vnitum. Tu Domine Deus, tu doloris mei causa, tu author languoris, tu importabilis æstus amoris. Tu me vulneras sagittis occultis, tu me incendis, tu me totaliter penetras, & omnes vires meas consumis. Cur me dimittis languidum iacere, & in tui æstuantem desiderio anxie gemere? Quare fugis tam repente in regionem longinquam & inaccessibilem caliginem, quod te sequi non valeo?

2. Noli amator sancte, noli desiderantem te videre, despiciere. Noli te diu abscondere, sed da veniam inquirenti, & cito reuertere, quia sine te, non possum durare nec viuere. Quod si me affligere vis & probare, fac sicut vis & placet. Veruntamen gratiam & misericordiam tuam noli mihi penitus auferre. Inueniam obsecro gratiam in conspectu tuo, & inter electos tuos me digneris cognoscere. Noli me in tenebris relinquere, nec patiaris me opprimi tristitia: sed porrige mihi dexteram tuam, & lucem miserationum tuarum mihi restitue.

CAPVT V.

Oratio pro abrenuntiandis omnibus mundanis.

ID Omine Iesu Christe, spes mea & totum refugium meum; solatium vitæ meæ & informatio morum; hodie abrenuntio omnibus quæ in mundo sunt, propter amorem tuum; & hoc perficere cupio, ad tui nominis honorem. Abrenuntio omnibus amicis, parentibus, cognatis, & propinquis, charis, noris, & sodalibus vniuersis: Omnibus quoque ciuitatibus, castellis, villis, montibus, & vallibus, riuulis & fontibus, campis, pratis, & nemoribus: Omnibus ornatibus, & pulchris ædificijs; psalterijs, citharis, organis, musicis, cantilenis, floribus, odoribus: Omnibus iucunditatibus, societatibus, conuiujs, colloctionibus, vilitationibus, salutationibus, fauoribus, honoribus, & delicijs hominum: Omnibus scurrilitatibus, rumoribus, ludis, iocis, risibus, euagationibus, discursibus, tumultibus, & inutilibus occupationibus: Omnibus diuitijs, rebus, proprietatibus, curis, dignitatibus, solatijs, recreationibus externis: & quibuscunque potest caro tentari, allici, & delectari, & spiritus impediti & inquinari.

2. Te verò hodie eligo mihi in Deum protectorem meum, in gubernatorem vitæ meæ, in prouisorem omnium necessitatum mearum, in consolatorem omnium dolorum & angustiarum ac tentationum, omniumque laborum meorum: quibus laborare me necesse est toto numero dierum vitæ meæ, pro tuo amore & animæ meæ salute. Tu refugium meum, tu domus mea, tu ciui-